

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Hz. Bahauallah'ın Suudu (Hazırlayan: David Merrick)

(Kaynak <http://www.paintdrawer.co.uk/david/folders/Spirituality/001=Bahai/Ascension%20of%20Bahauallah.pdf>)

Giriş

Dua ve tefekkürü takip eden bir gecenin ardından dünya Bahaileri, 29 Mayıs günü sabaha karşı saat 3.00'de bu Güne ait özel Ziyaretnameyi okuyarak Hz. Bahauallah'ın Suudu'nu anarlar.

Çok eski zamanlardan beri dünya her çağda Kutsal Ruh'un eşsiz gücüyle bezenmiş ve devrin geleneklerine ve toplumda yaşanan yozlaşmaya meydan okuyan büyük bir insanın ortaya çıkışına tanık olmuş ve bu insan kalpleri ve düşünceleri kökten değiştirerek insanlığı gerçeğin yeni yoluna yönlendirmiştir.

Bu insanlar Kutsal Ruh'un muazzam kudretiyle donatılmış olsalar da, hayatın fani zayıflıklarını kabul eder ve insan âleminin katlandığı acı ve sıkıntılara katlanırlar.

Bazıları ölümleri sırasında bir egemenlik ruhu sergileyerek muhteşem bir şahadete katlanırlar; diğerleri ölmeden şahadet ve ruhun mükemmelliğini ve tüm yaşamları boyunca yenilmezliklerini sergiler ve bedenlerini maddenin doğal ayrışmasına teslim ederler, böylece bu dünyanın zincirlerinden kurtulan ruhları sonsuz âlemin sınırsız yüceliklerine yükselir.

Bu maddi dünyada karşı konulmaz bir ruhani enerji ve değişimle geçen bir yaşamın ardından 29 Mayıs 1892'de sınırsız âlemlere yükselen Hz. Bahauallah'ın durumu da buydu.

Kendisinin son günleriyle ilgili elimize ulaşan detaylı bilgiler sınırlı olup öyküyü anlatmak için aşağıda bunlardan faydalanılmıştır;

Nakledilenler

Edebi Tasvir

Ey Yaratılışın Sultanı ve bu dünyanın ve gelecek dünyanın hükümdarı! Sen mevcudiyetinde de, yokluğunda da insanların kalplerinin huzur kaynağı ve milletlerin ilerlemesine sebep oldun. Tahtına oturduğun andan Ebedi Âlemlere yükselene kadar, her an, gece-gündüz, her ay ve her yıl, insanlığın yücelmesine sebep oldun. Kalbini Sana yönelten ihtiyaç içindeki hiçbir talepkâr Senin cömertlik kapından yüce bir mutluluk ve güzel armağanlarla ödüllendirilmeden geri çevrilmedi ve hiçbir kederli yoksul Senin Keremli huzurundan, Sen ona mutluluk dolu bir sevinç ve bol bol ümit ihsan etmeden gönderilmedi. (Nebil'in notlarından...)

Akka Dönemi

Akka

Bir şehirden diğerine sürgünde geçen bir yaşamın ardından Hz. Bahauallah en sonunda, imparatorluğun dört bir yanındaki en büyük suçluların cezalarını çektikleri Akka'nın duvarları arkasında yaşaması için bu hapisane şehrine gönderilmişti. Buradaki hava öylesine pis ve sağlıksızdı ki, şehrin üstünden geçen bir kuşun ölümlerine yere düşeceği söylenirdi. Suçlanmakta olan insanlar olarak

Hz. Bahaullah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Akka'ya gönderiliş koşulları da korkunçtu. Nitekim Hz. Bahaullah, yanındakiler, ailesi ve çocuklar çok şiddetli şekilde hastalandılar. Kayıklardan inip kıyıya ayak basarlarken, alay ve hakaret etmek için toplanmış olan kalabalık, hepsinin zincirlerle bağlanarak kalenin burçlarından denize atılmalarını istiyordu.

Grup bu acımasız güruhun arasından geçirilerek çamurlu ve çok pis kokulu, berbat bir yere konuldular. Zaten çok az olan su ve yiyecekler o kadar kötüydü ki, yemek ve içmek imkânsızdı.

Sayıları çok ve hava da öylesine sıcaktı ki, hemen hemen herkes ciddi bir şekilde rahatsızlandı. Doktor getirilmesine izin verilmedi, hatta kimse nerede olduklarını bile bilmiyordu; hiçbir mektup gelip gitmiyor, şehre kimsenin girmesine izin verilmiyordu.

Bu durum iki yıl boyunca devam etti. Herkes, sahip olduğu en iyi şeyi Hz. Bahaullah'a veriyordu. O da bunları nazıkçe kabul ediyor ve sonra tekrar iade ediyordu. Diğerleriyle aynı şekilde yaşamayı seçmişti ve böceklerin arasında, zeminde uyuyordu.

Bir gece, En Temiz Dal¹⁰ hapishanenin çatısında dolaşmaktaydı. Tefekkür halinde dolaşırken farkına varmadığı bir havalandırma boşluğundan taş zemine düştü. Yerde yatarken Hz. Bahaullah kendisine yaşamak ile ölmek arasında bir seçim yapmasını teklif etti. En Temiz Dal bunun üzerine insanların Hz. Bahaullah'ı ziyaret edebilmesi için kurban olarak kabul edilmesini rica etti.

Hz. Bahaullah buna izin verince, kısa bir süre sonra mahkûmlar daha güzel bir yere nakledildiler, şehirde gezmelerine ve ziyaretçi kabul etmelerine izin verildi. Ancak, Hz. Bahaullah ev hapsinde olacaktı.

Hz. Bahaullah'ın varlığının olağanüstü etkisi ve Hz. Abdülbaha'nın sergilediği fedakârca sevginin gücü etraflarındaki acımasız düşmanları zamanla yakın birer dosta çevirdi. Zaman gelince de, Kendisini serbest bırakan herhangi resmi bir izin olmasa da, Hz. Bahaullah'ın daha iyi bir yere nakledilerek şehirde ve yakın çevresinde serbestçe hareket etmesine izin verildi.

Hz. Bahaullah bu maddi dünyadan ayrıldığı zaman Behci'de yaşamaktaydı. Akrabaları ise Akka'da, çok yakınındaydılar ve tüm şehir halkı kalplerinde hem Hz. Bahaullah'a, hem de Hz. Abdülbaha'ya karşı eşsiz bir saygı duyuyordu.

Hz. Bahaullah'ın Son Günleri

İmalar Başlıyor – 9 Ay Önce

Hz. Bahaullah'ın artık bu elem dünyasından ayrılma arzusunu dile getirdiği zaman sonunda gelip çatmıştı.

Dokuz ay boyunca, açıkça bu konuda konuşmasa da, huzuruna çıkan dostlarına dünyevi yaşamının sonuna yaklaştığını ima etmekteydi. Bu dokuz ay süresince işleri düzene koymak için her zamankinden daha fazla acele ediyordu.

Bir gün Hz. Abdülbaha Babasının çalışma odasındaki sedirin üzerine yayılmış kâğıtları toplamakla meşgulken, Hz. Bahaullah kendisine dönerek buna gerek olmadığını söylemişti; çünkü hepsini ardında bırakarak uzaklara gidecekti.

¹⁰ Mirza Mehdi [ÇN]

Hz. Bahaullah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Yüksek Ateş – 7 Mayıs, Cumartesi

7 Mayıs 1892 Cumartesi günü hükümet bölgedeki çiftçileri ve fakir köylüleri zorla silâh altına almaya başladı. Bin kadarına askeri üniforma giydirerek, askeri bir eğitimden geçirdiler. Niyetleri bu insanları birkaç gün sonra uzak yerlere göndermekti. Bu zavallı insanların çadırları Behci yakınlarındaydı ve ailelerinin ağlamaları ve haykırıları gece gündüz etrafta yankılanıyordu.

Acı dolu o günün akşamında Hz. Bahaullah'ın biraz ateşi yükseldi, ama durum çok ciddi olmadığı için kimseye birşey söylemedi.

Bir Grup Ahabap – 8 Mayıs Pazar (Birinci Gün)

Ertesi sabah bir grup ahabap Kendisinin huzuruna çıktı. Öğleden sonra ise ateşi yükselmeye başladı ve akşama kadar sadece bir tek kişinin, o da acil bir durum nedeniyle yanına çıkmasına izin verildi.

Genel Durum

Hz. Bahaullah Akka'daki Hz. Abdülbaha'ya ateşinin yükseldiği haberini götüren ve yanında atlar olan bir uşak gönderdi. Hz. Abdülbaha ve Behiye Hanım, Hz. Bahaullah'ın isteğine uyarak süratle Behci'ye gittiler. Hz. Abdülbaha Hz. Bahaullah'ın odasının karşısındaki, batıya bakan odaya yerleşirken, çocuklar anneleriyle birlikte, büyük bir endişe içinde Akka'da kaldılar.

Hz. Bahaullah'ın yanına iki doktor gönderildi. Durumla ilgili olarak ev halkına ve çocuklara her gün bilgi veriliyordu. Hz. Bahaullah'ın ateşli hastalığı sıtma belirtileri göstermekteydi.

Bir Ahabap – 9 Mayıs, Pazartesi (İkinci Gün)

Ertesi gün ahabaplardan sadece birisi Hz. Bahaullah'ın huzuruna çıkma onurunu elde etti.

Nebil – 10 Mayıs, Salı (Üçüncü Gün)

Üçüncü gün akşam saatlerinde Hz. Bahaullah Nebil'i yanına çağırdı ve kendisiyle yarım saat kadar yalnız görüştü. Bazen oturuyor, bazen de odada dolaşırken Kutsal Ruh'tan güzel sözlerle hikmet dağıtıyordu.

Toplu Ziyaret

Aynı gün öğleden sonra Mısır'dan tanınmış bir ahabap geldi. Hz. Bahaullah kendisini başka bazı kişilerle birlikte huzuruna kabul etti ve güneş batana kadar bir grup ahabap daha Kendisini ziyaret etti.

Ziyaretler Bitiyor; Kasvet ve Belirsizlik - 11 Mayıs, Çarşamba (Dördüncü Gün)

Dördüncü gün hiç kimse Hz. Bahaullah'ın huzuruna çıkamadı ve bir kasvet ve belirsizlik havası ümitsiz ve perişan haldeki sevenlerinin yüreklerini kapladı.

12–15 Mayıs (Beşinci ve Sekizinci Günler)

Durum bu şekilde, değişmeden devam etti.

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Aile Geliyor – 13 Mayıs (Altıncı Gün)

Altıncı gün Akka'da yaşayan aile üyeleri ve çocuklar Behci'ye geldiler. Hastalığın ciddiyetini görmüşler, bu nedenle çok büyük bir üzüntü içindeydiler.

Sabır Lazım; Keder – 16 Mayıs, Pazartesi (Dokuzuncu Gün)

Dokuzuncu gün Hz. Abdülbaha Hz. Bahauallah'ın yanından ayrıldı ve ziyaretçilerin kaldığı eve giderek Hz. Bahauallah'ın iyi dileklerini oradaki herkesle paylaştı. Hz. Bahauallah tüm dostların sabırlı ve Emir'de sabit kalmalarını dilemiş ve Kendisinin hep yanlarında olacağını ve her zaman onları hatırlayıp koruyacağını bilerek azimli bir şekilde Tanrı Emri'ni yaymak üzere harekete geçmelerini arzu etmişti.

Hz. Abdülbaha'nın konuşma şekli Hz. Bahauallah'ın bu dünyadan ayrılma zamanının hızla yaklaştığını açıkça belli etmişti. Bu sözler herkesin yüreğine öylesine acı verdi, öylesine kendilerinden geçip dehşete kapıldılar ki, neredeyse öleceklerdi.

Müjde, Ateş Düşüyor – 17 Mayıs, Salı (Onuncu Gün)

Onuncu gün, sabah saatlerinde Hz. Abdülbaha tekrar ziyaretçilerin yanına geldi. Mutluydu ve yüzü gülüyordu; herkesi tek tek uyandırdı ve kalkıp keyifle sabah çaylarını içmelerini söyledi. Çünkü Hz. Bahauallah'ın sağlığı gayet iyiydi ve yüzünden sağlık okunuyordu. Ahbaplar bu haberi duyunca mutluluğa boğuldular.

Yine aynı sabah bu sefer hiç beklenmedik bir şekilde saraydan gelen telgraf, askere alınan herkesin terhis edildiğini bildiriyordu. Bu haber yöre halkı tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı ve yürekleri mutlulukla doldu. Hz. Abdülbaha serbest kalan bu fakir insanlara, mahkûmlara ve kimsesizlere yiyecekler dağıttı. Akka halkı ve kırsal kesimde yaşayan zengin-yoksul herkes, bu sevgi dolu lütfu ve merhameti için tüm kalpleriyle Hz. Bahauallah'a minnettarlıklarını sunuyorlardı.

Orada yaşayan kimse daha önce böyle bir gün yaşandığını hatırlamıyordu; herkes bir bayram sevinci içindeydi.

Hz. Abdülbaha Akka'daki Her Bahai'yi Ziyaret Ediyor

Hz. Abdülbaha Akka'ya dönerek tüm Bahaileri evlerinde ziyaret etti ve kadın-erkek herkese Hz. Bahauallah'ın sevgi dolu selamlarını ilettiler.

Ziyaret – 22 Mayıs, Pazar (On Beşinci Gün)

O gün öğleden sonra güneş batarken ve Hz. Bab'ın uzun yıllar önce Emrini tüm dünyaya ilan ettiği gün sona ermek üzereyken, üst kattan inen bir hizmetkâr oradaki herkesin Hz. Bahauallah'ın odasına çıkmasını söyledi. Bu kişiler Akka'dan gelmiş olan ahbaplar, bazı İranlı ziyaretçiler ve orada ikamet etmekte olan Bahailer olmak üzere toplam dokuz kişiydi. Gözyaşları ve keder içindeyken böyle bir şans bulmuşlardı. Aceleyle Hz. Bahauallah'ın huzuruna çıktılar.

Hz. Bahaullah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Düzenlemeler ve Hitaplar

Hz. Bahaullah'ın yatağı odanın ortasındaydı. Döşeği ve yorganı beyaz çarşafı kaplıydı. Yatağında birkaç yastığın desteğiyle uzanmış vaziyetteydi. İki oğlu iki taraftan yelpaze sallıyordu. Bedeni çok zayıf düşmüştü. Hz. Abdülbaha'ya yaslanmış bir şekilde konuşmaya başladı. Sesi zayıf çıkıyor, ancak sözleri rahatlıkla anlaşılabilirdi.

Veda Sözleri – Fedakârlık Gözyaşları

Sağlık durumundan söz etti ve nezaket ve sevgi dolu ayrılık ve veda sözleri söyledi. Bazı kişiler yatağın etrafında dönüp duruyor ve eğer hayatı biraz olsun uzayacaksa, kendi yaşamlarını O'nunkinin yerine feda edebilmek için Kendisinden izin istiyorlardı.

Cesaret Veren Sözler

Hz. Bahaullah sevgi dolu sözlerle herkesi teskin etti; hepsine hitap ederek kendileriyle birlikte olduğu süre boyunca her sabah ve her akşam yanına gelmelerinden ve yaptıkları büyük hizmetler ve yorulmak bilmez çabalardan duyduğu büyük memnuniyeti ifade etti. Amellerinin Bahai adına yakışır örnekler olması, karakterlerinin dünyaya mesaj vermesi, her zaman için Tanrı Yasası'nın Işığının gerçek ve sabit takipçileri olmaları için dua etti. Birliklerini koruyarak Tanrı Emri'nin yücelmesine yardım etmeleri için Allah'a dua etti.

Kitab-ı Akdes

Hz. Bahaullah çevresindekilere Kitab-ı Akdes'teki şu sözleri hatırlattı:

Söyle: Ey insanlar! Huzurumun cemali geri çağrıldığında ve Beyanımın okyanusu sükûnet bulunduğu yürekleriniz kederlenmesin. Aranızda bulunmamda bir hikmet ve yokluğumda ise, Eşsiz ve Her Şeyi Bilen Allah'tan başkasının bilmediği başka bir hikmet vardır. Gerçekten de, sizi yüce ufkumuzdan izlemekteyiz ve Emrimizin zaferi için ayağa kalkanlara, Mele-i Âlâ orduları ve seçkin meleklerimizin bir bölümüyle yardım edeceğiz.¹¹

Ey dünya insanları! Cemalimin güneşi battığı ve bedenimin seması gözlerinizden gizlendiği zaman kederlenmeyin. Emrimi ilerletmek ve Kelam'ımı insanlar arasında yüceltmek için kalkın. Her zaman sizinleyiz ve sizi gerçeğin gücüyle kuvvetlendireceğiz. Bizim gerçekten her şeye gücümüz yeter. Her kim Beni tanırsa, öyle bir kararlılıkla kalkar ve Bana hizmet eder ki, yerin ve göğün güçleri onu amacından vazgeçiremez.¹²

Birlik

Hz. Bahaullah'ın bu ayetleri, yakında bu dünyadan ayrılacağını belli etmişti. Sonra birliğin, sevginin ve dostluğun önemi hakkında konuştu ve herkesin bölünmekten, anlaşmazlıktan ve parçalanmaktan kaçınmasını isteyerek, heyecanlı bir şekilde dostlarına çekişme ve çatışmadan uzak durmalarını tavsiye etti.

Bedeni zayıflamış olsa da, sesinde muazzam bir kudret vardı ve emirleri ağzından tane tane dökülüyordu: uyumun bozulmasından kaçınmak, ahabplar arasında hiçbir uyumsuzluğun ortaya çıkmaması için çaba göstermek ve kavgı ve çekişmeden uzak durmak...

¹¹ Kitab-ı Akdes En Kutsal Kitap (Türkiye Bahaileri Ruhani Mahfili, Ankara, 2003, sayfa 36) [ÇN]

¹² Kitab-ı Akdes (sayfa 31) [ÇN]

Hz. Bahaullah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Gözyaşları

Ağzından dökülen bu sözlerin ve açık ayetlerin ahabplar üzerindeki etkisi büyük oldu. İçlerinden birisi yaşadığı üzüntü ve kederin etkisiyle gözyaşlarına boğuldu. Hz. Bahaullah bu kişiyi yanına çağırdı ve Elinde tuttuğu bir mendille bu dostun yanaklarındaki gözyaşlarını Kendi elleriyle sildi. Bu hareketi ister istemez Tevrat'taki şu sözleri hatırlatmıştı; “Egemen Rab bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek.”¹³ Bir diğeri öylesine büyük bir keder içindeydi ki, daha fazla dayanamayarak ve kalp kırıklığı içinde bağırmağa başladı; “Ya Baha! Ya Baha!” ve ardından gözyaşlarına boğuldu.

Ayrılık

Artık O'nun huzurundan ayrılma zamanı gelmişti. Hz. Abdülbaha ayakta bekliyordu. Herkesten yatağın etrafını tavaf etmelerini istedi. Dostları Hz. Bahaullah'ın ayaklarına kapandılar ve sonra yatağın çevresini dolaştılar. Hz. Bahaullah kendilerine “Allah'a emanet olun!” dedi. Ayrılık acısıyla yanarak, büyük bir keder içinde odayı terk ettiler. O gün ruhlarını kaplayan üzüntü ve acıyı hiçbir sözcük tarif edemez; öyle ki, bazıları üzüntüden hastalanmıştı. Bu, Hz. Bahaullah ile son görüşmeleri oldu.

Kurbanlık Kuzular

Sevilen birisinin hayatının uzaması için bir kuzu kurban etmek bir İran geleneğidir. Hz. Bahaullah'ın odasına iki adet kuzu getirildi. Hz. Abdülbaha çeşitli işlerle ilgilenmek ve ahabpları ziyaret ederek Hz. Bahaullah'ın sağlık durumu hakkında bilgi vermek için Akka'ya gitti. Kesilen kuzuların etlerinin fakir mahkûmlara dağıtılmasını sağladı ve aynı akşam tekrar Behci'ye döndü.

Hz. Bahaullah Aile Üyelerini Çağırıyor ve Hz. Abdülbaha'nın Makamını İlan Ediyor

Hz. Bahaullah tüm kadınları ve çocukları Huzuruna çağırarak, Vasiyetnamesi'nde gelecekte kendilerine yol gösterecek talimatları bıraktığını ve Hz. Abdülbaha'nın gerek aile üyeleri ve ahabplar, gerekse de Tanrı'nın Emri için gerekenleri yapacağını söyledi.

Ayrıca Andelip'in sevgi dolu adanmışlığından nasıl duyulandığını ve hepsini çok sevdiğini ifade ederek, herkesin hizmet yolunda doğru ve inançlı olmasını diledi.

Yazıların Toplanması

Bu hastalık günlerinde Hz. Bahaullah bir gün oğullarından birisini Huzuruna çağırarak odasındaki kilitli kutuların anahtarlarını verdi. Oğlu Hz. Bahaullah'ın talimatıyla kilitleri yeniletti ve kutulara taktırdı.

Ardından bu kez Hz. Abdülbaha'dan, Yazılarını bir araya toplamasını istedi. Hz. Abdülbaha yağmur gibi yağan gözyaşları içinde, titremekte ve yüreği acı içinde olmasına rağmen, bu emri yerine getirdi.

Hz. Abdülbaha bu önemli ve değerli el yazmalarını bir araya topladı ve hepsini yokluğunda muhafaza edilmek üzere, Hz. Bahaullah tarafından verilen iki büyük kutunun içine yerleştirdi.

Devam Et!

Hz. Bahaullah, suudundan önce Hz. Abdülbaha'ya çalışmaya devam ederek bu yeni ilahi çağrıyı dünyadaki her ülkeye götürmesi talimatını verdi. Ayrıca Kendisinden [Hz. Abdülbaha'dan] sonra

¹³ Yeşaya 25:8

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Emrin liderliğini devralacak kimseyi tayin edebilmek için, yaşları ne olursa olsun, bütün oğullarını ve erkek torunlarını yakından izlemesini emretti.

Hz. Bahauallah'ın Kızgınlığı

Vefatından birkaç gün önce yakınlarından birisini görüşmek üzere Huzuruna çağırdı. Odada bir aşağı, bir yukarı dolaşıyordu. Çok kızgın olduğu belliydi, ancak konuşamayacak kadar üzgündü. Sonunda yalnız kalmak istediğini belirten bir hareketle o kişiyi odadan çıkardı. Hz. Bahauallah neden o kadar üzgün olduğunu söylememiş olsa da, Vefatından hemen sonra yaşanan çok üzücü bir olay, Hz. Bahauallah'ın öngördüğü şeyin ortaya çıkmasına neden oldu.

Suud – 29 Mayıs 1892 Pazar (Yirmibirinci Gün)

Hz. Bahauallah, ateşinin yükseldiği tarihten 21 gün sonra, 29 Mayıs 1892'de güneş battıktan sekiz saat sonra 75 yaşındayken ve ateşi normal bir seviyedeysen ruhlara âlemine yükseldi.

Suudun Ardından

Haber Duyuruluyor

Haberi vermek için atlı bir ulak hemen Akka'ya, şehrin idarecisine gönderildi. Olağanüstü saygın ve ilim, irfan sahibi kutsal bir şahsiyetin vefatıyla ilgili geleneğe uygun olarak caminin yedi minaresinden şu sesler yükseldi: “Tanrı uludur! O hayat verendir! Ve onu geri alandır! O ölmez ve daima diri olandır!” Haber hızla yayıldı ve diğer camilerin minarelerinden de halka ilan edildi.

Baha Güneşi Battı – Haber Padişaha Veriliyor

Hz. Abdülbaha Hz. Bahauallah'ın suud haberini bunu dört gözle bekleyen Padişah'a telgrafla bildirdi. Mesaj şu sözlerle başlıyordu: “Baha Güneşi battı.” Hz. Bahauallah'ın kutsal Naaşının Behci civarına defnedilmesi için saraydan izin istendi ve bu istek kabul edildi.

Yakın Civar

Bir keder ve üzüntü okyanusu, Hz. Bahauallah'ın sayısız dostunu ve sevenlerini kapladı. İranlılar kaderin bu değiştirilemez kararı için ağıt yakarken, Araplar “Ya Allah! Ya Allah!” diye feryat ediyorlardı. Heyecan dalgası ve karışıklık her tarafa yayılmaktaydı. Akka ve civar köylerden büyük bir kalabalık üzüntüye ortak olmak için Behci'de toplandı; kafalarına vuruyor ve büyük bir keder içinde yüksek sesle ağlıyorlardı.

Cenazenin Yıkanması, Yazıların Başka Bir Odaya Nakli

Hz. Abdülbaha şefkat dolu bir şekilde ahabaplarla konuştu ve kalplerini sevgiyle Tanrı'nın Emri'ne odaklamaları için tavsiyelerde bulundu. Geleneğe uygun olarak, mukaddes Naaşı yıkamak için odaya su getirildi. Hz. Abdülbaha ve yakın dostları bu iş için hazırlanırken, Hz. Abdülbaha'nın üvey erkek kardeşi suyun etrafa sıçrayarak Kutsal Yazıların durduğu kutuları ıslatabileceğini belirterek, kutuları önce diğer erkek kardeşinin odasına ve kısa süre sonra da balkon tarafındaki pencereden kendi odasına taşıttı.¹⁴

¹⁴ Lady Blomfield'in kitabında Tuba Hanım da bu konudan bahseder. İlk bakışta masum bir hareket gibi gözükse de bu olay aslında Hz. Bahauallah'ın bu oğlunun Kutsal Yazılara el koyarak Bahai Toplumu'nun liderliğini ele geçirme planlarının bir parçasıydı. Suudu'ndan kısa süre önce Hz. Bahauallah'ın kızgınlığına neden olan olayın da bu olduğu anlaşılmaktadır. [ÇN]

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Güneş Batımında Def'in

Hz. Bahauallah'ın Naaşı damadının köşkün hemen yanındaki evinin kuzey tarafına bakan odasına defnedildi. Defin işlemi güneş batımından hemen sonra, Suud gününde tamamlandı.

Akka halkı, her sınıf ve mevkiden Müslüman ve Hristiyanlar, dindar olanlar-olmayanlar, fakirler, zenginler, kimsesizler, garibanlar, içten bir bağlılıkla o çok sevdikleri Şahsiyet'in şerefine toplandılar. Kendisini metheden şarkılar söylendi, şairler şiirler okudu, yanlarında vefat edenin ruhuna dualar okuyacak olan fakirlere dağıtılmak üzere kurbanlık hayvanlar, pirinç, şeker vs. getiren Şeyhler ağıtlar yakıp dua ettiler. Hz. Bahauallah'ın özveriyle dolu muhteşem yaşam öyküsünü anlatan duygu dolu birçok konuşma yapıldı.

Yas Haftası

Bu büyük felaketin ardından en az bir hafta boyunca yas tutmaya devam eden çok sayıda insan o taptıkları Kişi'yi kaybetmiş olan ailenin üzüntüsünü paylaşmak için Behci civarında kalmaya devam ettiler. Birçoğu çevredeki ağaçların altında konakladı; aile de cömertçe ve büyük bir gayretle yaklaşık beşyüz kişilik bu gruba yemek dağıtarak konukseverliklerini gösterdiler. Herşeyi ayarlayan Hz. Abdülbaha'ydı ve her türlü ayrıntıyla ilgilenirken, bir yandan da mazlumlara para dağıtıyordu.

Güzel sesli Arap Bahailer tarafından Behci'nin balkondan her gece Ezan ve Hz. Bahauallah'ın bazı münacatları okunmaktaydı. Tüm kalpleri birlik olmaya çağıran bu sesler duyulunca Hz. Abdülbaha ayağa kalkıyor, kendisini takip edenlerle birlikte cenaze duasını ve Hz. Bahauallah'ın Yazılarından seçilmesini istediği Ziyaretname'yi okumak üzere Makam'a gidiyordu.¹⁵

Gönderilen Taziye Mesajları

Hz. Abdülbaha'ya dört bir yandan, başsağlığı ve sabır dileyen ve coşkulu bağlılık ifadeleriyle dolu Arapça ve Türkçe telgraflar yağmaktaydı. Müslüman ve Hristiyan şairler, önde gelen kişiler, din adamları ve resmi görevliler Hz. Bahauallah'ın sahip olduğu erdemleri öven sözler içeren yazılar göndermekte ve bu büyük kayıptan duydukları muazzam üzüntüyü dile getirirken övgüyle methettikleri Hz. Abdülbaha'ya da saygılarını sunmaktaydılar.

Nebil'in Ölümü

Hz. Bahauallah'ın, keder okyanusuna batmış olsalar da yüreklerinden sınırsız bir adanmışlık fışkıran takipçileri, Emrin bayrağını tüm ülkelerde zirveye dikme kararlılığı ile dolmuşlardı.

Hz. Abdülbaha'nın kızkardeşi Behiye Hanım çektiği acıdan dolayı uzun bir süre öylesine zayıf ve güçsüz düşmüştü ki, dünya ile bağını neredeyse koparmak üzereydi. Tek ve en büyük dileği, bedeninin kafesinden kurtulmak ve yüce ufka kanatlanmaktı.

Nebil ise Hz. Bahauallah'sız bir dünyaya katlanamayacaktı. Üç ay boyunca teselli bulamadı. Sonunda, tüm hislerini anlatan güzel bir şiir yazdı ve bunu Hz. Abdülbaha'ya verilmek üzere bir arkadaşına teslim etti. Ancak arkadaşı şiiri Hz. Abdülbaha'ya hemen ulaştırmayı unuttu. O gece aile üyeleri, birisinin bütün gece boyunca Hz. Bahauallah'ın Mukaddes Makamı'nın çevresinde dolaştığını ve

¹⁵ Hz. Abdülbaha, Ziyaretname metnini oluşturan pasajların Hz. Bahauallah'ın Yazılarından seçilmesi görevini Nebil'e vermişti. (Bkz: Hz. Bahauallah'ın Zuhuru, Cilt 4, Sayfa 417) [ÇN]

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

dualar okuduğunu duydular. Nebil ertesi sabah deniz kıyısına gitti, elbiselerini sahilde bırakarak kendisini sulara bıraktı. Hiç kimsenin bu olaydan haberi olmadı. Kendisini bir süre dağlarda ve yakın çevrede arayıp durdular. Daha sonra, önce elbiseleri bulundu ve dört gün sonra da cansız bedeni teşhis edildi. Yazdığı o son şiir Hz. Abdülbaha tarafından okununca, Hz. Bahauallah'ın çok sevdiği ve özlediği ve artık bu dünyada daha fazla kalmaya dayanamadığı anlaşıldı.

Vasiyetname'nin Okunması, Kıskançlık (Dokuzuncu Gün)

Hz. Bahauallah suudundan iki yıl önce bir Vasiyetname yazarak, bütün ruhani Hazinelelerini miras bırakmış ve insanlığı sevgiye, birliğe ve Emre davet etmişti. Vasiyetnamesini Kendi elleriyle yazıp mühürlemiş, kilitli bir kutuda muhafaza edilen bu evrak Hz. Bahauallah'ın son günlerinde Hz. Abdülbaha'ya emanet edilmişti.

Hz. Abdülbaha kutuyu Akka'dan getirtti. Suudun dokuzuncu gününün sabahında aile üyeleri ve yakın dostlar arasından seçilen dokuz kişi önünde Hz. Bahauallah'ın Vasiyetnamesi açıldı ve oradakilerden birisi tarafından yüksek sesle okundu. O gün öğleden sonra Vasiyetname bu sefer Makam'da, Hz. Abdülbaha, kalabalık bir grup inanan, Hz. Bahauallah'ın diğer oğulları, Hz. Bab'ın bazı erkek akrabaları, ziyaret amacıyla orada olanlar ve civarda ikamet eden Bahailerin huzurunda bir kez daha okundu. Ardından Hz. Abdülbaha ailenin kadın üyelerini görmeye gitti. Hizmetçiler dâhil herkes çağrıldı ve Vasiyetname Hz. Abdülbaha'nın ricasıyla bir kez de onlara okundu.

İlahi kılavuzluk ve koruma görevi artık en büyük oğlun, yani Hz. Abdülbaha'nın omuzlarındaydı ve Vasiyetname apaçık bir şekilde herkesin O'na yönelmesini istiyordu. Ahbablar mutluluk içindeydiler, böylesine büyük bir makamın tüm yaşamı boyunca bedenlen ve ruhen fedakârlıklar yapmış ve ruhları değiştiren ruhani işaretlere sahip olduğu belli olan Kişi'ye verilmesi kimseyi şaşırtmamıştı.

Ancak, kıskançlık tıpkı bir yangın gibi, güç, miras ve liderlik arayışı içinde olan bazı aile üyeleri arasında kendisini gösterdi. Bu kıskançlık Hz. Abdülbaha'nın sahip olduğu doğal lütuflar ve devamlı artan saygınlığı nedeniyle zaten bir süredir birikmekteydi ve şimdi artık alev alev yanmaya başlamıştı. Bu kişiler kişisel çıkar peşinde koşarken, hiçbir araç ya da yöntemi kullanmaktan kaçınmadılar ve uzun yıllar boyunca da Emre zarar veren ciddi krizler ve zorluklar yarattılar.¹⁶

Hz. Abdülbaha sabır ve sevgi dolu bir dayanıklılık, güçlü bir irade ve ilahi yardım sayesinde tüm planları boşa çıkardı ve Emrin dünyanın her tarafında tesis edilmesi ve gelişmesi sürecini başlattı.

Akka'da Kolera

Yas tutmaya devam edenler Behci'deyken Akka'da ciddi bir kolera salgını çıktı. Geleneklere göre aile üyelerinin vefat eden kişinin evinde kırk gün kalması gerekiyordu. Bazıları daha fazla beklemeden şehirden ayrılırken, diğerleri koleraya rağmen orada kalmaya devam ettiler. Hz. Abdülbaha ve ailesi Allah'a güvenerek Akka'daki evlerine döndü. Bu salgında çok sayıda insan hayatını kaybetti. Çocuklar mezarlıklara taşınan ceset görüntüleri nedeniyle büyük korku içindeydiler. Herkes büyük bir korku ve dehşet içinde şehirden kaçtı; Hz. Abdülbaha'nın ailesi Akka'da kalan hemen hemen tek aile oldu.

¹⁶ Kederim Kendim için değil, Benden sonra Emrimin gölgesinde açık ve kuşkusuz bir saltanatla gelecek olan O'nun içindir, zira O'nun gelişini hoş karşılamayacaklar, alametlerini inkâr edecekler, saltanatını tartışacaklar, Ona karşı çıkacaklar ve Emrine ihanet edecekler. (Hz. Bahauallah)

Hz. Bahauallah'ın Suudu Hakkında İki Derleme

Hz. Abdülbaha Üzgün Bir Şekilde Akka'ya Dönüyor

Hz. Abdülbaha, Hz. Bahauallah'ın Behci'deki makamına gittikten sonra tekrar Akka'ya döndüğünde çok üzgündü. Bu zor günlerde her işi tek başına yapmak zorundaydı.

Haber Duyuluyor (Dokuz Gün Sonra)

Hz. Abdülbaha bir levih yazarak Hz. Bahauallah'ın suud ettiği haberini duyurdu ve Bahaileri güçlü ve kararlı bir şekilde harekete geçerek Tanrı'nın Mesajını yaymaya davet etti. Sonra bu levihin çoğaltılarak İran'daki tüm ahabplara gönderilmesi talimatını verdi.

Hz. Abdülbaha'nın enerji ve heyecan verici mektuplarının kısa süre içinde her köye, kasabaya ve ülkeye tıpkı bahar yağmurları gibi yağmaya başlamasıyla, ahabplar O'nun cana can katan sözleriyle tekrar mutluluğu yakaladılar.

Hz. Abdülbaha'dan bir levih alan bir kişi hemen bunun kopyalarını çıkararak, Doğu'nun her tarafındaki ahabplara değerli bir armağan olarak göndermekteydi.

Hz. Abdülbaha'nın Görevi

Hz. Bahauallah'ın Suudu dinler tarihinde benzeri olmayan bir dönemi sona erdirdi.

Hz. Abdülbaha, otuz uzun yıl boyunca ne gece, ne gündüz rahat yüzü gördü. Yalnız ve tek başına, bir mahkûm ve zorbalığın kurbanı olmasına rağmen, insan âlemini yeniden düzenlemek için ayağa kalktı. Emrin ağacının ihtiyacı olan suyu verdi ve onu her türlü fırtına ve yıldırımdan korudu. Hapishaneden çıktıktan sonra ise, muazzam ruhu en yüce âlemin nuruna ulaşana kadar da, Tanrı'nın yaşam bahşeden Çağrısı'nı dünyanın çeşitli yerlerine götürdü.

_____ o _____